

[Poul H. Møller.]

for resten af skyldnerens liv. Som det jo også er anført i bemærkningerne, kan en skyldner, der måske grundet skiftende konjunkturer eller uforudsete uheld er løbet ind i en konkurs, have meget svært ved nogen sinde økonomisk at komme på fode igen. Jeg er derfor også glad for, at justitsministeren vil lade hele spørgsmålet om gældssanering undersøge i et udvalg, således at loven også på dette område kan humaniseres.

Med hensyn til privilegerede fordringer vil disse stadig kun omfatte lønninger, og selv om skattevæsenet har pebet lidt herover, har man holdt fast herved, hvad jeg også hilser med stor tilfredshed. Det ville vel nok føles særdeles uretfærdigt for de kreditorer, som selv lever under et stort skattetryk, og som måske ikke tåler at have alt for meget i klemme hos en skyldner, at se skattevæsenet komme og lægge, jeg havde nær sagt sin klamme hånd på alt af værdi i et konkursbo, hvorefter de øvrige kreditorer kan slås om de magre rester.

En privilegering er dog yderligere fastholdt, nemlig hvad angår afgiften for afgiftspligtige leverede varer, dette dog alene til benefice for leverandørerne, idet disse jo i alle tilfælde skal svare og som regel også har svaret afgift til staten for disse varer.

Men som sagt, dette er en lægmands betragtninger efter en første måske lidt støvet gennemgang af forslaget. Der skal nok dukke et og andet op under udvalgsbehandlingen, som støder øjet, men helhedsindtrykket er godt, og jeg kan tilsige kristeligt folkepartis positive medvirken ved udvalgsbehandlingen.

Kaj Hansen (DKP):

Lovforslaget indeholder især nogle forenklinger af konkursloven, en effektivisering af konkursbehandlingen og en klargørelse i forhold til tidligere lovgivning, og det er alt sammen noget, som vi kan støtte.

Det må være helt oplagt med hensyn til konkursordenen, at lønmodtagerne har en privilegeret stilling, som der også gives udtryk for i lovforslaget.

Vi hilser også med tilfredshed de bestemmelser og paragraffer, som findes i kapitel 8 om omstødelse. Her er en udvidet adgang til at få omstødt utilbørlige dispositioner, som er foretaget forud for en konkurs. Det er ganske klart, at der kan finde alvorlige misbrug sted her, og man har altså nu en mulighed for ikke

alene at få omstødt dispositioner, men også at få tilgodeset de krav, der må ligge.

Det er klart, at der er en masse detaljer, som vi ikke kan behandle her, men som vi må tage stilling til i udvalget. Og når hr. Ole Espersen siger, at lovforslaget er skrevet så klart og forståeligt, at enhver kan forstå det, kan det være en trøst også for mig, som heller ikke er jurist. Jeg må dog sige, at jeg finder alligevel, der er nogle uklarheder i det, men det er måske ting, som vi kan få opklaret under udvalgsbehandlingen. Jeg tænker her på det andet lovforslag, om ændring af forskellige lovbestemmelser vedrørende konkurs m. v., hvor Lønmodtagerens Garantifond går ind i billedet. Vi vil gerne nærmere have afprøvet i udvalget, om lønmodtagerne på alle leder og kanter er dækket ind, som forslaget er udformet. Jeg synes også, at der i særdeleshed omkring medhjælpernes stilling er uklarhed med hensyn til, om de i alle forhold er dækket lønmæssigt ind.

Så vil jeg gerne komme med et par principielle betragtninger, som andre ordførere ikke har været meget inde på eller slet ikke, og det er muligt, at nogle af disse principielle betragtninger ikke sådan lige kan indpasses i en konkurslov, men der er alligevel relevante områder, som man også skal tage hensyn til i en sådan konkurslov. Det er stadig væk sådan, at hensynet til private kreditorer er det afgørende, mens hensynet til samfundets udvikling ikke er tilgodeset. Konflikten er jo ganske klar nu under stor arbejdsløshed, hvor lønarbejderne har en stor interesse i at bevare virksomhederne imod ejernes dispositioner.

Vi har desværre set selskaber gå konkurs, men de enkelte kapitalister inden for sådanne selskaber kan faktisk fortsætte som formuende mænd, og det er der meget anstødeligt i. Det har også noget at gøre med spørgsmålet om fallentens frigørelse, som også lovforslaget omhandler. Det er i dag et privilegium at komme ud af sin gæld, og hvis ikke det privilegium skal ændres, må det også være sådan, at der træffes foranstaltninger til, at det ikke misbruges, som det er sket adskillige gange.

Der er også spørgsmålet om koncerntilstand ved konkurs. Vedrørende koncerntilstand er det endnu mere oplagt, at samfundet har en særlig interesse, hvad angår produktion, og hvad angår beskæftigelse. Koncernen erklærer ofte et datterselskab for insolvent, men her bør man nok i konkursloven sikre, at hele koncernen er ansvarlig, også over for et sådant datter-